

Terka prenocuje u kamarátky

napísala Liane Schneider
ilustrovala Eva Wenzel-Bürger

Terka sa hrala s Julkou celý deň. Stále im to však nestačí.
„Môžem spať u Julky? Prosím!“ žobroní. Mama váha. Jej dcéra nikdy u kamarátky nespala. Raz prenocovala u starých rodičov a raz v škôlke. „Zvládnem to,“ ubezpečuje mamu. Už je predsa veľká. Julka je jej najlepšia kamarátka. Mama jej to musí dovoliť! Kamarátkina mama tiež súhlasí. „Dobre, lebo zajtra je sobota a môžeme si dlhšie pospať.“

Naradovaná, a trošku aj vzrušená Terka ide s mamou domov. Julka ich sprevádza. Do ruk-saku pobalia pyžamo, papuče, spodné prádlo, baterku a samozrejme, ani medvedík nesmie chýbať. Vankúšik si ponesie pod pazuchou. Julka berie spacák a spolu vykračia ku dverám.

„Nezabudla si náhodou na niečo?“ spýta sa ocko. V rukách drží zubnú kefku a pastu. Terka vkladá veci do predného vrecka na rucksaku a objíme ocka na rozlúčku. Mama dostane pusu neskôr, pri Julkiných dverách.

Dievčatá bežia do izby. Julkin starší brat Tomáš pomáha odsunúť stôl. Už sa tam zmestí aj matrac, ktorý má zvyčajne svoje miesto pod Tomášovou posteľou. Julkina mama prikryje matrac plachtou. Terka naň položí spacák a vankúš, na ktorom bude tróniť medvedík. Hotovo!

